

Fáysta Írók, Riporterek Közös Alkotásai
2014. június

(Alapítva: 1986.)
XVII. évfolyam 126. szám

Ballagás 2014.

Május 30-án borongós napra ébredtünk. Azért titkon bíztunk abban, hogy délutánra mégsem lesz eső, és nem mossa el a ballagást. Szerencsére így is lett, egy pillanatnyi, szó szerint futó zápor zavarta csak meg a délutáni készülődést. Tanítás után elkezdtük a termeket, folyosókat, a lépcsőházat díszíteni. Az idei évben valahogy a természet egy kicsit előre szaladt, így elég szegényes virágkínálat állt rendelkezésünkre a dekoráláshoz. No, sebj,

készültek girlandok krepp-papírból.

Négy órakor hosszú csöngetés járta be az épületet, útnak indítva a végzős osztályokat. A hangfalakból ballagási nóták csendültek fel, végigkísérve az épületben vonuló, ünneplőbe öltözött diákokat.

Aztán felsorakoztatok – most már utoljára – az udvaron, és kezdődött a műsor, melyet Hegedűs Judit tanárnő szerkesztett. Vidám, fiatalos hangvételűre sikeredett, a zenék, betétdalok is az elmúlt évekből származtak. A búcsúztató (Vámos Levente 12.e) és búcsúzó (Fülöp Szilárd 13.e) után dr. Zántó Edina igazgatónő ünnepi beszéde hangzott el, majd meglepetésként a végzős osztályok képviselői elköszöntek tanáraiktól, osztályfőnöküktől.

Csókásné Gémesi Ildikó tanárnő útravalóval látta el a fiúkat. A legkiválóbb tanulók könyvjutalomban részesültek (lásd lentebb), majd Koncz Zsuzsa Köszönöm című számával véget ért a műsor. A végzős osztályok még utoljára visszavonultak termeikbe.

Szereplők voltak: Bagi Gergő, Barcsa László, Bodó Balázs, Mayer Krisztián 9.c és Szabó Illés 9.e osztályos tanulók.

A sportnapon nyújtott kiemelkedő teljesítményéért: Balatoni Richárd 12.b, közösségi munkájáért: Boros Lajos 12.b, Schäffer László 12.b és Sinkovics Bence 13.e, kimagasló tanulmányi eredményéért: Pap Péter 13.e, jó tanulmányi eredményéért: Pap Dávid 12.b és Fülöp Szilárd 13.e, valamint a TISZK rajzversenyen elért II. helyezéért Kovács Krisztián 13.e osztályos tanulók vehettek át jutalomkönyveket.

Tantestületi kirándulás

Horvátországban, Bosznia-Hercegovinában

A tantestület egy része május elsején hajnalban (3 órakor) útnak indult Horvátországba. Az első cél a Krka Nemzeti Park volt, ahova kb. 9 órás buszozás után érkeztünk meg. A nemzeti park a Krka folyó mellett terül el, melynek különlegessége a mésztufából kialakult vízesések sora. A folyó egyes szakaszain kirándulójárok viszik a kíváncsi turistákat, hogy betekintést nyerhessenek a

csodálatos környezetbe: vízesések, a Visovac-sziget, a szurdokszerű folyóvölgy. A szigeten ki is szálltunk, és megnéztük a ferencesek templomát és kolostorát, majd visszaszállva a hajóra, még mindig a folyásiránnyal szemben, eljutottunk a hajózható szakasz végéig, a Roški-vízesésig, ahol kisebb sétát tudtunk tenni fügefás, mocsaras, zúgós helyeken. A nap végén Makarskán átutazva jutottunk szálláshelyünkre, az

Adria partján fekvő Tucepibe.

Második napunkat Trogirban, azaz Trauban (IV. Béla ide menekült a tatárok elől, a város többször volt a Magyar Királyság része) kezdtük, mely egy kis szigeten fekszik. A szép fekvésű kisvárosba szerpentinén ereszkedtünk le. Majd sétát tettünk az ódon hangulatú történelmi városközpontban, a vár környékén, mely az UNESCO-világörökség része. A sikátorok, az apró üzletei, ahol ékszertől kagylóig mindent lehetett vásárolni, különleges hangulatot árasztottak. A második megállónk

Split városa volt, mely szintén hosszabb ideig volt a középkorban a magyar állam része. A város különlegessége Diocletianus római császár (Kr. u. 284–305) palotájának maradványa, mely szintén UNESCO-örökség. A palota maradványai, a négy nagykapu, a római alapú székesegyház, a harangtorony, az egyiptomi szfinxek, a tengerpart hangulata mind magával ragadja a látogatót. A nap zárásaként pedig a Cetinje folyón csónakáztunk.

Harmadik napunkon mentünk a csodálatos horvát tengerparton (a hegy szinte belefut a tengerbe) legdélebbre, a Sándor Mátyás című film helyszínéként ismert

Dubrovnikba, azaz Raguzába. (A változatosság kedvéért ez a város is volt a magyar korona része majd kétszáz évig, illetve az UNESCO-örökség része.) A hatalmas fallal körülvett városban sajnos rossz időt fogtunk ki, zuhogott az eső. Így elmaradt a városfal megmászása, a libegőzés a város fölé emelkedő hegyre, a zezugos utcák bejárása. De így is ízelítőt kaptunk az itteni életből, az eső ellenére is nyüzsgő utcákból, kávéházakból, templomok sokaságából és a

hömpölygő tömegeből. (Mi lehet itt nyáron?)

Negyedik napunkon már hazafelé vettük az irányt. Elhagytuk Horvátországot, és Bosznia-Hercegovinán keresztül jöttünk. Az aznapi cél Mostar volt. A város neve biztos mindenkinek ismerős Csontváry festménye, valamint a délszláv háború kapcsán. A mostari híd (szintén UNESCO-örökség☺) szimbóluma a városnak, melyet 1993-ban felrobbantottak, és 2005-ben újra felépítettek. Érdekesség, hogy az

SFOR csapatának magyar tagjai emelték ki a híd megmaradt részeit a Neretva folyóból. A város további különlegessége, hogy a folyó egyik partján horvátok, másik partján bosnyákok laknak (mecsetek, dzsámik, minaretek sokasága van a városrészben). A belváros főutcája keleti bazar hangulatát sugározza. Kapható itt minden: töltényből készült toll, fegyverek, ékszerek, keleti szőnyegek stb. A város néhány épülete

mementóként megmaradt romos állapotában – a helyiek szerint aknák vannak a házakban, így életveszély hozzájuk nyúlni, lebontani.

Ugyanilyen elhagyott, kiégett házakat láttunk hazafelé végig Bosznia-Hercegovinán. Elgondolkodtató, hogy a háború mennyire meg tudja változtatni az embereket, mennyire tönkre tud tenni mindent.

Köszönjük a Boci Travelnek a változatos programot, a csodálatos kirándulást.

Dr. Zántó Edina igazgató

Lengyelországi kirándulás

2014. május 28-án, reggel 5:30-kor indultunk Lengyelországba, busszal. Az út nagyon izgalmasnak és érdekesnek ígérkezett, bár az időjárás még hűvös és borús volt.

Jól éreztük magunkat az odafele úton annak ellenére, hogy nagyon fárasztó volt.

Szlovákiában, Zsolnán a KIA autógyárnál szakítottuk meg utunkat. Egy idegenvezető (szakember) mutatta be a gyárat. Először egy kis tájékoztató filmet néztünk végig a cégről, majd megtekintettük a gyártási munkafolyamatot (pl. hegesztés, műszerfal, ablakok beillesztése a karosszériába, ajtók helyre tétele stb.).

A program befejezése után továbbhaladtunk a kitűzött úti cél felé, Wroclawba. A

hosszas utazás során tájékoztatást kaptunk néhány város történelméről és legfontosabb tudnivalóiról. Egy kis kitérővel egy 99 tornyú kastélyt tekintettünk meg kívülről Mosznaban. Estefelé megérkeztünk Wroclawba, ahol elfoglaltuk szobáinkat.

Második nap nagyon beborult, aminek senki sem örült. A reggeli program azonban mindenkinek meghozta a jókedvét, ugyanis egy

nagyon érdekes oldtimer kiállítást néztünk meg, szebbnél szebb autókat (Volkswagenek, BMW-k, Rolls-Royce-ok, Ford-T, Jaguar, Mercedesek stb.) láthattunk, miközben sok új információval bővült tudásunk. Ezután az óvárosba vettük az irányt, ahol megnézhattük az egyetemet (Leopoldium termét, oratóriumát – ahol énekeltünk is), a városházát a sörfőzdével, templomokat, középkori ház alapjait

(igen kicsi lakások voltak). Különlegesség, hogy kb. 200 különböző törpét (utazó, bányász, pizzafutár, mészáros, bankár stb.) lehet találni szétszórva a városban. Aki mind megtalálja, tényleg megnézett mindent. A városnézés után Poznanba indultunk, és csak késő este értünk a szállásunkra.

Másnap reggel korán keltünk, hogy meglátogassuk a MAN autóbuszgyárat. Itt nagyon kellemes fogadtatásban volt részünk. Sok érdeklődést tudtunk meg a gyár történetéről, megcsodálhattuk a gyártási folyamatokat, és mivel itt nem csak gépek, robotok segítségével dolgoznak, hanem szerelők rakják össze a buszokat, könnyebben betekinthettünk a szerelési folyamatokba. Az autóbuszgyár látogatása után a belvárosba mentünk, ahol megnéztük a város nevezetességeit, hangulatos főterét, és szabadon

tölthettünk el pár órát. Este a vacsora után kellőképpen elfáradva zártuk a napot.

Szombaton korán reggel indultunk haza tudva azt, hogy hosszú út áll előttünk. Útba ejtettük a „lengyel Vatikán”-ként ismert Chestohowat,

mely katolikus búcsújáró helyként ismert.

(Amúgy magyar pálos szerzetesek alapították.) Megnéztük a templomát, melynek falán fogadalmi ajándékok sokasága látható, valamint körbejártuk az erődtemplomot.

A hazafelé vezető utazásunk vidáman telt el. Mindenki meglelgedve beszélt a kirándulásról. Néhány száz kilométer megtétele után megérkeztünk Magyarországra, ahol már mindenki izgatottan várta, hogy találkozhasson családtagjaival.

László Bálint 10.b

Csillagtúra 2014.

Az idei csillagtúrát a máj. 9–10-i hétvégére szervezték meg. Az általunk választott távolság kb. 24 km volt, Pilisszentlélektől Törökmezőig. Az ellenőrző pontok közül több is volt a Duna jobb partján. Mi a pilismaróti komppal szeretnénk volna átjutni a Duna túloldalára, Zebegénybe. Sajnos a csillagtúra távolságát nem tudtuk teljesíteni,

többé-kevésbé rajtunk kívülálló okok miatt, mintha minden összeesküdött volna ellenünk.

Pénteken – hogy elérjük a kompot – el kellett mennünk az utolsó két órától, de még így is éppen hogy elértük a buszt. Két órán keresztül utaztunk a melegben. Leértünk Esztergomba, ott pedig leültünk ebédelni. Félóra várakozás után jött a Pilisszentlélek felé tartó busz. Mikor leszálltunk, a helyiek segítettek a tájékozódásban. Elértük az indulási helyet, sétáltunk fél órát, mire rájöttünk, hogy elfelejtettük felhívni Hangya Gábor tanár urat, aki az egész túrának egyik összefogója volt. Félórával később rájött Martin, hogy elhagyta a kabátját. A keresésével másfél órát veszítettünk, de sajnos nem lett meg. Kicsit gyorsabbra vettük a tempót, hogy leérjünk Pilismarótra. Mikor megérkeztünk, még egy órát bolyongtunk, mire elértünk a komphoz, ami nem is közlekedett annak ellenére, hogy korábban a komptársaság közzétette honlapján az indulási időpontokat. Végül egy bungalóban kaptunk szállást éjszakára. Felhívtuk a tanárt, hogy nem folytatjuk a túrát. Reggel összepakoltunk, és elindultunk haza.

Jó volt, jövőre is megyünk, annak ellenére, hogy nem értünk célba!

Falka csapat tagjai Nistea Szilveszter, Madosfalvi Martin, Schucmann Péter, Martonovics Zoltán, Komjáthy Roland voltak.

Schucmann Péter 9.b

2014 OSZTÁLYKIRÁNDULÁSOK

Osztály	Osztályfőnök	Napok	Kísérőtanár	Helyszín
9.ny	Kecskédi Petra	1	Jankovics Gábor	Szentendre
9.a	Honti Gáborné	1	Géczy János	Vadspark
9.b	Orbán Kamilla	1	Béres Ágnes	Szentendre
9.c	Krizbai György	1	Lippai József	Tihany – Balatonboglár
9.e	Hegedűsné Gyarmathy Erzsébet	1	Susuk Judit	Tata
10.a	Hegedűs Jánosné	1	Hegedűs Andrea	Kismaros
10.b	Tóth Károly	1	Juhász Gábor	Visegrád
10.c	Parti Gáborné	1	Parti Gábor	Szentendre
11.e	Dorozsmai Károly	1		Esztergom
11.a	Márton Péter	1	Tóth László	Donovaly
11.b	Kaszás Judit	1	Gulyás Viktor	Gödöllő
11.c	Ludvik Csaba	2	Halász Gábor	Pécs – Mohács – Szigetvár
12.e	Hegedűs Judit	2	Szócs Anikó	Siófok
12.a	Lovas Andrea	1		Etyek
12.b	Parti Gábor	1		Esztergom
12.c	Lerner Gábor	1	Csókásné Gémesi Ildikó	Reptér, Budaörs

13.e	Csókásné Gémes Ildikó	2	Lerner Gábor	Siófok
14.a	Szuhánszky István	1	Kovácsházi Zoltán	Győr – Audi
14.b	Kasuba György	1	Zántó Edina	Visegrád
14.c	Laskovics Zsolt	1	Fosztó Csaba	Vértes
15.a	Krupp Róbert	1	Péczei György	Budai-hegység

A 10.a Királyréten járt

Május 23-án pénteken indult az osztály az év végi osztálykirándulására. Hegedűs Marika tanárnő és Hegedűs Andrea könyvtáros vezette a csapatot. Célpontunk Királyrét. A vonatunk 9.15-kor indult a Nyugati-pályaudvarról. A társaság jó hangulatban érkezett meg Kismarosra, ahonnan gyalogosan mentünk Szokolyán át Királyrétre. Kb. 12 km-t nyári forróságban 3 óra alatt tettünk meg. Az egész nap szabadon, kötetlenül telt el. Csupán az indulási, érkezési időpontokat kellett tartanunk. A napot jókedvben, vidám hangulatban töltöttük, sokat viccelődtünk, nevetgeltünk. A kisvasút visszavitt minket Kismarosra, ahonnan kb. 17 órára érkeztünk Budapestre. Mindenki jó hétfégét kívánva indult haza.

Nagy Attila 10.a

Az érintettség „jogán” hozzászól az egyik szerkesztő

Kísérő tanárként voltam osztálykirándulni kedves kolléganőm (Hegedűs Jánosné Marika) osztályával, a 10.a-val. Nem csalódtam bennük. A fiúk végig nagyon rendesen viselkedtek, éppen úgy, hogy másokat ne zavarjanak, de azért nem az iskolai tanítási időben elvárt (vagy elvárható lenne?) csend-rend-figyelem/fejelem szerint. Úgy, ahogy egy osztálykiránduláson „illik”.

Kirándulás osztálykirándulást terveztünk. Ki a szabadba, hogy egy kicsit megérezzék a fiúk, mit is jelent gyalogolni, túrázni. Hogy egy kicsit elfáradjanak, hogy este „ne legyen gond az alvással”. Legnyomósabb indoka annak, hogy ide mentünk, hogy szép volt az idő, és be kell vallani: ha megteheti az ember, ideje kimozdulni, mozogni! Hiába a mindennapos testnevelés... mindenki tudja, hogy nemcsak mi, felnőttek, hanem a tizenévesek is sokkal kevesebbet mozognak, mint ahogy az egészségileg ildomos lenne.

A reggeli induláshoz a vonaton az egész kabin le volt foglalva az osztály számára (köszönet Rédei Gergőnek és az osztályfőnöknek), de mégis kénytelenek voltunk osztozni másokkal, mivel a vonat tele volt utasokkal. Nem egészen egy órás utazás után megérkeztünk Kismarosra, és innen mi nem a szokásos lehetőséget választottuk, hogy feljussunk Királyrétre, a turista utak csomópontjához (ugyanis innen több túrázásra alkalmas hegyi út indul a szélrózsa minden irányába), vagyis nem a helyi kisvasúttal mentünk fel, hanem a kisvasút mellett többé-kevésbé haladó, igen kicsit emelkedő autópályán gyalogoltunk fel célunkhoz. 30 fokos meleg volt, árnyék szinte sehol, de senki sem adta fel, csak kicsit panaszkodtak a körülmények ellen a fiúk,

mert közben inkább sokat beszélgettünk, megcsodáltuk a szemet gyönyörködtető tájat, a növényzetet. Jó érzés volt – főként a végén, a kisvasút végállomására érve –, hogy leküzdöttük lustaságunkat, eltespedtségünket, a gyaloglásra egyáltalán nem ideális körülmények ellenére legyűrtük a távot (érdekes, hogy már csak az autósoknak kedveznek, amikor a Királyrétre vezető utakról döntenek vezetőink, ugyanis gyalogút még az erdőn keresztül sem állt rendelkezésünkre). Bizony, jól bírtuk a kihívást. Mondhatni: Jól esett a mozgás!

Ahogy az osztályfőnök előre megjósolta: kb. három óra alatt jutottunk fel Királyrétre. Királyrét Szokolya külterületi része, a Börzsöny legmagasabban fekvő medencéjében található. Itt több pataknak az egybefolyásán kívül további csodálatos természeti képződmény egy halásztó, amelyben csak őshonos halak találhatók, s ahova messziről is járnak a horgászok szerelmesei.

Királyréten kicsit pihentünk, illetve mivel volt kb. másfél órás szabadprogram a kisvasút visszaindulásáig, lehetett sétálni, vásárolgatni ajándéktárgyakat, frissítőt, ennivalót, be lehetett ülni a helyi étterembe stb. A Kismarosra tartó kisvonatunk indulása előtt kb. húsz perccel már mindannyian a megállóban vártuk a felérkező járművet. Kicsit aggódva tapasztaltuk, hogy rajtunk kívül még másik három (!) osztály vár arra, hogy ne gyalog, hanem járművön ülve tehesse meg a Királyrét és Kismaros közötti távolságot. De fölösleges volt a problémázás: mivel minden osztály előre jelezte ennél a vasúttársaságnál, hogy az egész osztályuk vonattal akar visszamenni, a felérkező vagonok mellé további három vagonot csatoltak, és így majdnem mindenkinek jutott ülőhely. Kismaroson további kb. egy órát elidőztünk egy kis beszélgetéssel a szabad levegőn, amíg megérkezett a Budapestre tartó vonatunk Szobról. Kényelmes, tiszta vagonban, kellemesen elpilledve ültük végig a visszautat, miközben néhányszor elismételgettük: „na, azt hiszem, ma senkit sem kell majd álomba ringatni”.

Kellemes elfáradva, a jó levegőtől kitisztult léghárral, kissé lepirulva érkeztünk haza. Köszönöm a lehetőséget a 10.a osztálynak, hogy velük tölthettem ezt a napot.

Hegedűs Andrea könyvtáros

KIRÁNDULTUNK!

A 9.e osztály Tatára, a vizek városába ment kirándulni.

Tata az Öreg-tó partján terül el, a város körbeveszi a tavat. Nem messze tőle egy csaknem ugyanekkora tavat találunk, ez a Cseke-tó.

Reggel 8-kor találkoztunk a Déli pályaudvaron, és egy kényelmes, Siemens

vonattal érkeztünk Tata-Tóvárosba. Onnan először a Tatai Olimpiai Edzőtáborba vettük az irányt, ahol a magyar sportolók a világversenyekre készülnek.

Megmutatták a hatalmas edzőtermet, a futópályát, az uszodát, a konditermet, ahová szívesen bementünk volna kipróbálni azt a rengeteg gépet. Láttuk a női ökölvívó válogatott edzését!

Az edzőtábor a Cseke-tó mellett, egy szép angolparkban terül el. Az idegenvezető szerint a londoni olimpiára készültek itt először sportolóink, mert Magyarországon ez a klíma hasonlított a legjobban a londonira. Pénz híján itt akklimatizálódtak a versenyzők.

Utána átsétáltunk az Öreg-tóhoz, amelynek a partján áll az Öreg-vár. Ezt az épületet Zsigmond király építtette. Mátyás király nyaralónak használta.

A 30 fokos tikkasztó hőségben megnéztük még Tata más nevezetességeit is, mint az Óratorony, az Eszterházy-kastély, a Nagytemplom és egy CBA, ahol hideg üdítőt vettünk...

Ezután a tatabányai élményfürdőbe mentünk felfrissülni.

Jól éreztük magunkat.

Tóth Tamás 9.e

Operalátogatáson volt a 9.ny

3 nézőpont, 3 vélemény:

1.

Az iskolából indultunk a negyedik óra után. Kisétáltunk a négyes-hatos villamoshoz, majd elmentünk vele az Oktogonig. Onnan gyalog folytattuk utunkat. Sétáltunk egy kilométert, majd odaértünk az Operaházhoz. Nagyon szemre való épület volt már távolról is. Közelebről még érdekesebb volt. Először azt hittem, unalmas lesz az operalátogatás, de nem így lett. Aki körbevezetett minket, nagyon szimpatikus férfi volt. Először letettük a táskáinkat, ruhánkat a ruhatárba, majd továbbmentünk a nézőtérre, és leültünk ott egy kicsit. Mesélt ott az illető a nézőtérrel, a páholyokról, hogy hány férőhely van, a felújításokról. Ezután továbbmentünk, megnéztük a büfét, ahol még a körfolyosón az eredeti kárpit volt megtalálható, ami kék színben pompázott. Aztán megtekintettük a királyi lépcsőt, utána tovább haladtunk egy terembe. Közben mindenhol pompás, aranyozott oszlopok és szépen megmunkált díszek díszítették az egész épületet. A teremben megint egy rövid előadást hallhattunk, majd egy páholyban kötöttünk ki, ahonnan körbenéztünk. Nagyon jó

volt a kilátás. Majd elmentünk megtekinteni a királyi páholyt a mellette lévő őrpáholyból, ugyanis a királyi páholyt a mai napig zárják, és a látogatóknak nem lehet oda bemenniük. Majd megmutatták nekünk azt a részét az épületnek, ahol a díszletet készítik (festenek hungarocellt, vágják, gipszből kiöntik, amit kell, nagyon érdekes munkakörük van). Onnan felfele haladva megtekintettük a jelmeztárat, ahol a színdarabok ruháit tárolják, több tíz évre visszamenőleg. Szébbnél szebb ruhák voltak ott mindenféle korból, sokfajta anyagból. Majd felmentünk a harmadik emeleti páholy részre, onnan lenéztünk. Csodálatos volt a rálátás a színpadra, és a magasság is eszméletlen volt! Jártunk kint is a tetőtéren, amit szobrok díszítenek. Majd utunk végefele lementünk a színpadra, ami hatalmas és egészen fantasztikus. A forgószínpad is érdekes volt. De a legelképesztőbbek a méretek voltak! Minden olyan hatalmasnak tűnt, de nemcsak annak tűnt, hanem az is volt. A színpadon több süllyesztő volt, amely három méterrel a színpad alá viszi az énekeseket. Le is mentünk a színpad alá, ahova egy csigalépcső is vezetett. Itt többek között régi díszleteket tárolnak. Innen az utunk már hazafele vezetett: mentünk a ruhatárba a táskáinkért, elbúcsúztunk egymástól, és igyekeztünk haza.

Annak ellenére, hogy nem erre számítottam, nagyon érdekes volt ez a kis kétórás látogatás! Köszönjük a lehetőséget!

Becsei Bence Benedek 9.ny

2.

Meglepetés volt hétfőn, hogy megyünk, mivel múlt héten szombaton jöttünk haza Lengyelországból, úgyhogy csodálkoztam, hogy ismét programunk van az osztállyal. Már azt gondoltam, hogy valamilyen előadást nézünk meg, de mikor indultunk, akkor mondták, hogy csak körbenézünk ott. Örültem

neki, mivel még nem voltam ott, és el is ment vele a nap. Az indulás előtti 4 órát meg „túl lehetett élni”, nem voltak nehéz óráink. Amikor odaértünk, jött egy hölgy, és bevitt a ruhatárba. Ott leraktuk a ruhákat, és akkor megérkezett az idegenvezetőnk. Ő jófej volt, mert mindent megmutatott. Megnéztük elsősorban a nézőteret, elmondta, hogy innen hova mindenhova fogunk elmenni. Elindultunk felfele Sissy páholyához, oda, ahonnan régen nézte az előadásokat, oda bementünk, megtekintettük, majd benéztünk a király páholyhoz is. Ezt csak úgy tudtuk megtenni, hogy a másik páholyból átnéztünk. Még feljebb is jutottunk, a díszlettervezőkhöz. Ott is beszélt nekünk egy kicsit az idegenvezető, majd elmentünk a jelmeztárba, ott azért volt „egy pár” ruha, köztük „kicsit” régiek is.

Óriási volt! Lemásztunk, és megnéztük a színpadot! Ott a tér kétszer akkora volt, mint a nézőtér alsó fele, majd a színpadra leengedtek egy mozgatható szerkezetet. Ezután bementünk a színpad alá, majd visszajöttünk, és „oszolj!” volt.

Jeles Sándor Ádám 9.ny

3.

Az Operalátogatás egy kicsit váratlanul ért, de nem bántam. Az operákat eddig nem nagyon ismertem, pláne nem az épületet. Már a bejárat nagy gazdagságot és előkelőséget sugallt. Aztán bementünk a ruhatárba, ahol letettük a táskákat és a kabátokat, majd az idegenvezető körbevezetett minket. A szobrok nagyon élethűek és szépek, a lépcsőket mélybordó, bársony szőnyeg borítja. Az egyik legjobb rész maga a színpad, ahol az előadásokat leadják. A 3. emeleten egy pillanatra megrémültem a keskeny lépcsőkön, mert lenézve nagyon nagy volt a mélység. A királyi páholy nagyon szépen ki van dolgozva, és a szobaszerű nézőterek sem szégyenkezhetnek mellette. Aztán felmentünk oda, ahol az egész kezdődik: a festőkészítő termekbe, pontosabban műhelyekbe. Majd kimentünk a tetőre, ami félelmetes volt, pedig annyira nagyon nem volt magas. A széles korlát, a szobrok, az emberek hangya méretűek voltak, szóval talán ez a rész volt a kedvencem. Megnéztük a jelmezekkel teli öltözőket is. Az egész épület 130 éves „ahhoz képest jól tartja magát”. Megkönnyebbülés volt leérni a földszintre, ahol kikeveredtünk a „labirintusból”. A színpad alatt is voltunk, elég sötét és furcsa hely. Majd végül elmentünk a cuccunkért, kimentünk, elköszöntünk, és ment mindenki haza. Összevetve: talán egy picit csicsás volt a sok arany, de tetszett, érdekes volt, remélem, sok ilyen lesz még.

Magyar Attila 9.ny

Hófehérke

Hosszas szervezés előzte meg a június 4-i Hófehérke előadást, amire néhány jelenlegi és régi kollégánk elment (többnyire kisgyerekesek, unokázók). Persze aki még nem látta ezt a mesebalettet, nem is érti, miért rágtuk mi (én és kedves igazgatónőnk) itt többeknek a fülét: ezt látnotok kell, mert annyira aranyos!

Én, aki már egyszer láttam (erről már egyszer írtam is egy korábbi Firkában), ismét csak azt tudom mondani: az előadást nem lehet kihagyni. És valószínűleg így vannak ezzel azok is, akik aznap a nézőtéren ültek, mert mondhatni, tombolt a közönség, amikor megköszönte füttyszóval, óriási tapsviharral az előadást a művészeknek. Régi emlékeket idézett a taps, a fütttyögés, az ováció, a bravózás. Manapság, amikor elég gyakori, hogy csak szinte kötelezőszerűen, ritmusra, igen langyosan tapsol a közönség, felemelő, megható érzés volt látni, hogy nem vagyunk még elfásulva, képesek vagyunk félretenni abbéli kívánságunkat és vágyunkat, hogy legyünk már otthon a puha ágyban, hanem igenis ki tudjuk fejezni a művészekhez, az előadáshoz méltó hálánkat megfelelő intenzitású és hosszúságú tapssal.

A darab megpróbált hű maradni az eredeti történethez, már amennyire ez lehetséges egy mesebalett esetén. Ne felejtsük, szóbeli kommunikációra nincs lehetőség, mindent a tánc, a mozgás nyelvével lehet csak kifejezni! A mostoha szerepét egy (valószínűleg) orosz balerina táncolta, természetesen lenyűgözően, ismét nagyot alakított a banya, a hét törpe tündéri játékának méltatására pedig nincsenek szavak!

Viccesek voltak, mindegyiknek a viselkedéséből visszaköszönt, kit alakít (Kuka nagyon bohókás és nyughatatlan volt, mondhatni nem bírt leülni egy percre sem a hátsójára, Morgó állandóan mérgelődött, Szundi bizony többször ülve is elaludt, és lefordult a székről stb.) Hófehérke fiatal, szép és csinos, a herceg délceg és magas volt, ketten nagyon hitelesen előadták a naív szerelmespárt. A zene jól illett a meséhez, amikor megjelentek a törpék, és vonultak libasorban, pl. a bányából haza, mindig ugyanaz a dallam szólalt meg, amire már ütemes tapssal reagáltak a nézőtérben ülők: szóval teljes volt a siker! Nem hiába, évek óta adják a darabot, és szinte mindig teltházas volt az Erkel Színház.

Már amikor először láttam a Hófehérkét, akkor fogalmazódott meg bennem örök tanulságként: az emberben örökké él a gyerek, az egyik legszebb öröm visszamenni a boldog gyerekkor játékos világába, ha máskor nem is, de legalább egy-egy színdarab, egy-egy mesefilm megtekintése, egy-egy közös játék kedvéért. Vagyis soha ne mondjuk: ez a darab már nem nekünk való! Majd

elmennek rá a gyerekesek! Mert nemcsak a felnőttek számára szánt darabok lehetnek természetesen tökéletesek és szívet melengetők, hanem a gyerekdarabok is! És hát nincs is hálásabb közönség, mint a gyerekeké!

Fotó: http://nemzeti gyermekszínház.hu/index.php?option=com_content&view=article&id=8:hofeherke-es-a-het-toerpe&catid=13:gyermek-eladasok&Itemid=4

Dr. Hegedűs Andrea

Turcsik Tamás-öregdiák

Hogy kerültél a Fáyba?

– Mindenképpen autószerelő sulit szerettem volna végezni. Sokan ajánlották a Fáyot, főleg ismerősök, hogy milyen jó iskola, és mennyire igazuk volt. De volt családi indíttatás is.

Ki volt az osztályfőnököd?

– Csókásné Gémesi Ildikó. Ő igazi, ízig-vérig tanárnő, sokat köszönhetek neki. A mai napig áldom azt a napot, amikor az osztályába kerültem.

Mi volt az a kedves vagy jó emlék, ami a legjobban megmaradt?

– A „kedvencem”, amikor a tanárnő óra előtt bejött, és azt mondta „Cucukák, most elmegyünk négy egyesig”. Ez a szlogenje nagyon megmaradt bennem.

Hogyan teltek a mindennapjaid a Fáyban?

– Végülis voltak rosszabb és jobb napjaim a Fáyban, összességében egész jól teltek itt a hétköznapok. Egy rossz napot 3 jó követett.

Milyen tanuló voltál?

– Erős közepes tanuló voltam.

Melyek voltak a kedvenc óráid?

– Szakmai órák, pl.: szerkezettan, villamosságtan. A mechanika órák Ocskó tanár úrral szinte felejthetetlenek voltak.

Hogy érezted, mennyire tudtad kamatoztatni a tehetségedet a Fáyin kívül?

– Szakmai oldalról nagyon jól. Autósportban különösen is.

Mit ajánlanál az itt végző diákoknak?

– Tudom, hogy ez már a fülükön jön ki a fáysta gyerekeknek is, de akkor is azt mondom, hogy tanuljatok nyelvet!

Milyen autód van?

–Volkswagen T4 multivan.

Mi a kedvenc autód?

– Lada. Ez csak hobbi számomra. Ha igazán kellene dönteni, akkor német és japán párti vagyok. Pl. Audi A6, Mitsubishi Evo 6-os.

Hogy kerültél a versenyzésbe?

– A testvéremtől, Pétertől jött.

Más is versenyzik rajtad kívül a családból?

– Én és Turcsik Péter, mi ketten.

Milyen eredményeid vannak?

– a Gymkhana Országos Bajnokság amatőr kategóriájának bajnoka vagyok. Most már a profik közt versenyzek, 2012-ben első helyezést értem el.

Mit gondolsz az autósport jövőjéről Magyarországon?

– Rossz irányba megy nagyon.

Miért?

– Drága a nevezési díj, nehezek a pályák, és túl sok a szabályozás.

Meddig szeretnél versenyezni?

– Amíg erőm és egészségem engedi!

Köszönöm az Interjút Turcsik Tamásnak!

Viktor Patrik

A széria- és a versenyautó igénybevételei közötti különbségek V.

A hengerfej szívócsatornáinak kialakításával egy időben a kipufogó csatornák kialakítását is elvégeztem.

A kipufogó szelepek átmérőjét 38 mm-ről 40 mm-re növeltem.

Az eredeti kipufogó keresztmetszet

$$A_1 = r^2 \cdot \pi = 19^2 \cdot \pi = 1133.54 \text{ mm}^2$$

Az elkészített kipufogó keresztmetszet:

$$A_2 = r^2 \cdot \pi = 20^2 \cdot \pi = 1256 \text{ mm}^2$$

Ez 10%-os keresztmetszet növekedést eredményezett. Sajnos nagyobb keresztmetszet a homológ szerint sem engedélyezett, így kénytelen voltam ennél a keresztmetszetnél maradni. A kipufogó rendszerről még később bővebben fogok szólni.

A hengerfej szívócsatornáinak kialakítása után a szívócsövet is illesztenem kellett. Itt is az elkészült sablont használtam, ugyanúgy, ahogy a hengerfej szívócsatornáinál. Itt is a gyártási pontatlanságok kijavítása és a megfelelő keresztmetszet kialakítása okozza a legnagyobb problémát.

A szívósor tömítést is illeszteni kell a szívócsatornákhöz. A szívósor tömítés anyaga acéllemezre impregnált klingerit. A sablon segítségével sikerült illesztenem a szívósor tömítést a kézi köszörű tokmányába befogott köszörű fej segítségével. Ez azért fontos, mert ha a szívósor tömítés belelóg a szívócsatornába, akkor olyan örvényeket kelt, amelyek lassítják a benzin-levegő keverék áramlását és töltetcsere hatékonyságát csökkentik.

A vezérlés módosítása

A vezérlés módosítása előtt, meg kell ismernünk a gyári CIH motor vezérművének sajátosságait, működését. A 2.0 CIH motor egy vezérműtengelyes, kétsoros vezérműlánccal hajtott konstrukció, a szelepek mozgatása szelepemelő tökéken és szelephimbákon keresztül történik. Néhány fontos ismérvet kell ismernünk a vezérlési idők megváltoztatásához.

A széria vezérmű adatai:

- Szívószelep nyit: 32° FHP előtt;
- Szívószelep zár: 58° AHP után;
- Kipufogó szelep nyit: 62° AHP előtt;
- Kipufogó szelep zár: 30° FHP után;
- Szelepek nyitási mélysége: 9,5 mm;
- Szívószelep nyitvatartási szöge: 270°;
- Szelep összenyitás szöge: 62°;
- Nyitási mélység a felső holtpontban: 2 mm.

A széria gépkocsiknál követelmény a sima alapjárat és a kedvező tüzelőanyag fogyasztás, ez pedig befolyásolja a vezérműtengely tervezését. A széria tengelyekben kompromisszumot kötnek a jó alapjárat és a kedvező fogyasztás irányába, sajnos nekünk viszont a gázcsere gyorsítása lenne a feladatunk, ennek pedig a szelepek nyitási szögének emelésével érhető el. A lényege, hogy a szívószelepeket előbb nyitjuk és később zárjuk, ezzel a hengerek feltöltését javíthatjuk, valamint a szelepek

nyitási magasságát növeljük, így nagyobb áramlási keresztmetszetet biztosítunk a beáramló benzin-levegő keveréknek. Persze ha a vezérlést megváltoztatjuk, akkor fel kell áldoznunk a sima és jó alapjáratot és a széles fordulatszám tartományt. A különbség egy széria és egy sport vezérműtengely között a szelep összenyitás szöge és a benyitás magassága. A sport tengelyeknél sokkal nagyobb az összenyitás szöge (amíg a szívószelep és a kipufogószelep együtt van nyitva a felső holtpont környékén) és a szelep benyitás magassága is nagyobb. Mindezek mellett a szelepek nyitvatartási ideje is lényegesen nagyobb.

Sport vezérműtengelyt kétféle módon szerezhetünk be, az egyik mód, ha a gyártó megfelelő, erre szakosodott gépműhelyben átköszörültetjük, a másik, ha újat veszünk erre szakosodott gyártótól. A vezérműtengelyek többféle típusa kapható, mindig a szívószelep teljes nyitási szögével jellemzik. Így a Mantához 276°-os tengelytől egészen 320°-os tengelyig kaphatunk sport vezérműtengelyeket. A gyártó mindig megadja a szelepek teljes benyitási mélységét, valamint a benyitási mélységet a felső holtpontban.

A Risse motorsportnál kapható sport vezérműtengelyek adatai

Kapható sport vezérműtengelyek			
Cikkszám	Szívószelep nyitási szöge(°)	Teljes benyitási mélység(mm)	Benyitási mélység felső holtpontban(mm)
200507	274	10.53	2,0 (széria)
200508	280	11	2,2
200509	290	11,15	2,9
200510	304	12,15	4
200511	308	11,8	3,8
200512	310	12,4	4,3
200513	316	12,6	4,4
200514	316	12,6	4,7
200515	320	12,7	5.35
200516	324	12,9	5,2

Amint a táblázatból is látható, igen sok variáció közül választhatunk. Tudnunk kell, azonban, hogy minél magasabb fokszámú tengelyt választunk, annál kisebb lesz a használható fordulatszám tartományunk, ugyanis ilyen vezérműtengellyel a töltetcsere csak kis fordulatszám tartományban lesz optimális, azaz alacsonyabb fordulatszámokon a henger töltöttsége nem megfelelő. A túl korai szívószelep nyitás miatt alacsonyabb fordulaton nem tud kialakulni a hengerben elég nagy depresszió, hogy a hengerek megfelelően feltöltődjenek. A kisebb töltetmennyiség kisebb égési csúcsnyomást, ez pedig kisebb effektív középnyomást eredményez. A kipufogás ütemben a korábbi kipufogószelep nyitás miatt az egyébként is kisebb nyomású

égésgázok korábban kezdenek kiáramlani a kipufogó csatornába, kisebb nyomáson, alacsonyabb áramlási sebességgel. A nagyobb szelep-összenyitási szög miatt az átöblítés sem lesz tökéletes, maradék égésgázok maradnak a hengerben. Összegezve, a sport vezérműtengelyek alacsonyabb fordulaton a hengerek nem optimális anyagcseréje miatt a motor hatásfoka jelentősen romlik, még a magasabb fordulaton az átöblítés éppen optimális lesz, azaz a kipufogás végén a teljes mennyiségű égésgáz kiáramlik, és a maximális mennyiségű friss töltet áramlik a hengerekbe. Minél magasabb fokszámú vezérműtengelyt szerelünk be, annál szűkebb és magasabb fordulatszámokon tudjuk a motort használni.

Lerner Gábor

Filmajánló

Coming out

Első körben

A coming out angol kifejezés, magyarul előbújás, arra utal, amikor valaki elmondja egy másik embernek, vagy nyilvánosan felvállalja, hogy leszbikus, meleg, biszexuális.

http://hu.wikipedia.org/wiki/Coming_out

Második körben

Színes magyar vígjáték. A bemutató óta eltelt egy hónapban 100 ezer néző váltott jegyet a Coming out című vígjátékra, és ezzel hosszú idő után újra magyar sikerfilm született, melyre évek óta nem volt példa.

Harmadik kör

Közepes vígjáték melegekről, közepes, mert heterók csinálták, és közepesek a színészi alakítások. A Csányi Sándor formázta Vándor Erik, a homoszexualitását nyíltan vállaló rádiós műsorvezető társával, Balázssal az esküvőjüket tervezik. Stereotípiák, hogy a meleg férfi kutyát tart, rendmániás, kiválóan főz, szereti az operát, olyannyira, hogy arra is szexel. Erik a napi erőszakoskodásokat lazán kezeli, a szerkesztőség előtt fejéhez vágott tojást kitűnően hárítja esernyőjével, nem zavarja a mogorva szomszéd, Pecsák úr ellenszenve sem, akinek életét később ő menti meg.

Egy motoros baleset következtében azonban Erik fejében bekattan valami, és innentől kezdve a nőket kezdi nézegetni, leginkább a csinos doktornőt, Tompos Kátyát. (Van egy-két remekbe szabott filmvágás, például amikor lassított felvételen tollasozik két csaj.) A film tetőpontja talán az, amikor a szintén meleg fotós barát megmutatja új készülő anyagát: Az idegen tájakon címűt. Pucér női testek kinagyított fotói borítják a falat, mely értelemszerűen egy meleg számára éppoly idegen terület, mint egy heteroszexuálisnak a homoszexualitás. Van elvéve egy-két jó poén, mint például: Egy melegnek együtt lenni egy nővel olyan, mint „vegának a disznósajt”. A végére mindenki szíve-vágya teljesül, minden csupa öröm, hiszen a holland konzulátus telkén, Magyarország területén még a melegesküvő is lehetséges.

Eltelt másfél óra, nem volt nyugös, de felemelő sem. Egyes jelenetek kifejezetten tetszettek, egyes poérok jól sikerültek, Erikről egyáltalán nem hihető, hogy meleg, még akkor sem, amikor ringó fenékkal, kifelé tartott kisujjal selypítve adja magát.

Azért csokigyuszi mindenkinek!

Zsil

☺ Humor ☺ Humor ☺ Humor ☺ Humor ☺

Könnyebb utolérni a hazug embert, ha sánta.
Addig jár a korsó a kútra, amíg el nem lopják.
Addig jár a korsó a kútra, amíg be nem vezetik a vezetékes vizet.
Aki másnak vermet ás, az sírásó vagy földmunkás.
Kicsi a bors, de vannak barátai.
Szegény ember víz(z)el és főz.
Nem esik messze a vak a botjától.
Ki korán kel, nem bír sokáig fennmaradni.
Szegény embernek a macska is visszaugat.
Evés közben jön meg a postás.
Jön még kutyára teherautó.
A türelem tornaterem.
Amit ma megtehetsz, azt holnap is.
Döglött lónak ne nézd a fogát!
Egy jótett sem marad büntetlenül!
Nem tudja a jobbkez, mit ver a bal.
Addig nyújtózkodj, míg a tarkód ér!
Ne fessünk graffitit a falra.!

Ne igyad le a medve bőrét!
Jobb ma egy suli, mint holnap kettő.
Kiakadtam, mint a madzagos kotló.
A gyakorlat eszi a mestert.
A kocka el van vesztve.
Ajándék lónak biztos, hogy túrós a háta.
Akasztott embernek lába se éri a földet.
Aki kíváncsi, az fáncsi.
Aki mer, annál van a kanál.
Alkalom szüli a szexet.
Amelyik kutya ugat, az hangos.
Ami késik, elmúlik.
Az élet nem fenéig Milky Way.
Éhes makkal disznókat álmodsz.
Az okoskodás halála a tett.
Ha megdobnak kövel, dobj vissza kettővel!
Hóból is megárt a sok.
Jó pap nyolcig tanul.
Jön még a kutyára motorbicikli.
Ki korán kel, egész nap álmos.
Kölcsön kenyér megszárad.
Közös nőnek túrós a háta.
Itt van a kukta elásva.
Nem eszik olyan forrón a Szását.
Sok jó ember kis helyen gonosz lesz.
Sok pohárnak sok az alja.
Szex a lelke mindennek.
Szégyen a tudás, de hasznos.
Inkább legyek gazdag és egészséges, mint beteg és szegény!
Ajándék szesznek ne nézd a fokát!
Influenza: Jobb adni, mint kapni.
Aki a meleget szereti, hóember nem lehet.
Ajándék ló nem látja a fától a szódás lovát.
Aki korán kel, hamarabb iszik.
Ha minden kötél szakad, akkor ne félj az akasztófától!
Nem esik messze a szódás a lovától.
Nem minden arany, ami hörcsög.
Addig még sok cián lefolyik a Tiszán.
Szegény ember léggel hűt.
Ritka, mint a fehér Zorro.
Nem a győzelem a fontos, hanem az őszinte részvétem.
Ahány ház, annyi baj legyen.
Jobb kétszer pofára esni, mint egyszer mellé.

Hajléktalanok jelmondata: „Kukából nem lesz szalonna”.

Bízzál Istenben, és mentsél rendszeresen!

Aki a kicsit nem becsüli, annak nagy van.

Az ígéret szép szó, de a Landwirtschaftsausstellung még szebb.

Néma gyerekeknek anyja se vesz telefonkártyát.

<http://www.pirateclub.hu/topic/52597-kedvenc-vers-id%C3%A9zet/page-3?hl=%2Baddig+%2Bj%C3%A1r+%2Bkors%C3%B3#entry791198>

Hol jársz itt, ahol a madár sirály.

Evés közben jön meg az étvágy.

Nem jut közös evezőre.

Bemódosítok egy indító nyújtványt.

Elvégzi a dandár munkáját. (A munka dandárját.)

Körmére ég a móka.

Fogalmi dugóba keveredett. (Pl. két szó összekeverése esetén.)

Szegény ember dízelgőz.

Előkardom rántomat, lenyakom a vágodat, kivéren a buggy.

Közért előtt oszlopok, bemegyek oszt lopok.

Ingaóra árnyéka kikezdi a falat.

Jobb ma egy véres párbaj, mint holnap egy páros vérbaj.

Jobb, ha ideális az állapotom, mintha állapotos az ideálom.

Sok jó ember disznót győz.

Az alkohol öl, butít és savakkal aldehideket képez.

A néma meséli a süketnek, hogy hogyan látta a vak szaladni a bénát.

Ki korán kel, egész nap álmos.

Vak tyúk is talál szemetet.

Jobb ma egy véreb, mint a holnapi túsok.

Öregember nem vénasszony.

Meghalt Mátyás, nem oda Buda.

Ki mint vet, úgy kell neki.

Nincsen rózsza tetű nélkül.

Szereti, mint fecske a rést.

Alszik, mint a Buddha.

Hallgat, mint a pinty.

Vág az agya, mint a habszivacs.

Tévedni emberi dolog, de isteni érzés.

Mesék, meg ilyesmi...

Az operációs termeken és az üvegszemen túl...

Falfehérke és a hét görbe

Hólé anyó

Piroska és a Barkas

Tepsihapsi és barátai

Aladin, és a villanykapcsoló
Alibaba és a negyven BKV ellenőr
Kamupipőke
Csipkejósika
Andersen legszebb veséi
Babszemmankó
A bagdaditól vaj
Az öreg halász és a henger
80 pap alatt a virág körül
Fattyúk tava

- Mi a szabadesés?
- Ahogy esik, úgy puffan.

- Kik laknak az üveg alján?
- Buborék.

- Hogyan segít a jó férj a házimunkában?
- Felemeli a lábát, hogy az asszony alatta is ki tudjon porszívózni.

- Hogyan kerülhető el a másnaposság?
- Részegnek kell maradni.

- Meddig beszélgetnek a süketnémák?
- Lámpaoltásig.

- Mit lehet enni az üzemi konyhán?
- Üzemi koszt.

- Miben hasonlít egymásra a könnyűbúvár és a lapos elem?
- Ha a sarkait összekötik, mindkettő hamar lemerül.

- Miért keverik az ausztrálok balra, az amerikaiak jobbra a kávé?
- Hogy elolvadjon a cukor.

- Miért megy a párna orvoshoz?
- Mert huzatot kapott.

- Miért élnek tovább a nők?
- Mert nincs feleségük.

- Mi az: drót végén van és fekete?
- Kezdő villanyszerelő.

-
- Mi van a villanyszerelő sírjára írva?
 - Jó vezető volt.

 - Hogyan lehet víz segítségével fényt előállítani?
 - Le kell mosni az ablakot.

 - Hogyan készül a gyerek?
 - Leül az asztalhoz, és megírja a leckéjét.

 - Mit mond a nyuszi, amikor megtámadja a hóembert?
 - Ide a répát, vagy hozom a radiátort!

 - Ki jött rá először, hogy asszony kell a házhoz?
 - Kőműves Kelemen.

 - Miért nincs a halnak haja?
 - Úgysem száradna meg soha.

 - Mi a különbség a véletlen és az üvegtál között?
 - A véletlen lehet fatális.

 - Mi a különbség a kutya és a disznó között?
 - Kutyából nem lesz szalonna.

 - Mit tettek az ősmagyarok a nyereg alá?
 - A lovat.

 - Miért szopik csukott szemmel a kismalac?
 - Hogy ne lássa, milyen disznó az anyja.

 - Miért kering a sas a hegy felett?
 - Mert alatta nem tud.

 - Hogy hívják a láb nélküli lovat?
 - Hasonló.

 - Van egy lovunk és egy tehenünk. Hogyan lehet megállapítani, hogy melyik a ló?
 - Egymás mellé kell őket állítani, és amelyik a ló mellett áll, az a tehen.

 - Mi van a halleány ajtajára írva?
 - Gyere be halkan!

- Apa, nézhetem a tévét?
– Igen, de ne kapcsolj be!

Mit csinál Micimackó, ha leszakadt a karja?
Benyúl a fiókba és előveszi a takarékos kezét....

Luke! Megmondanád merre van a Baumax?
Nálunk csak Obi van, Kenobi.

Cowboy kérdezi az ivóban a kocsmároszt?
Mikor járt itt utoljára a seriff?
Ronald? Reagan...

Amerikai iskolában rajzóra:
Jack rajzolj egy kört és egy négyzetet!
Én csak négyzetet tudok, de Tony Curtis....

És hogy jön le az oroszlán a fáról?
Hát lion...

Miből van Sylvester Stallone memóriája?
Rambó'...

✂-zta Zsil

Itt a beígért **Sudoku**

9		5						
	1	8	5			2	9	
2	7	4		8				5
5					4			
	2					1		
		1					5	
			7			8		3
				1		9	4	
7	4	2			9	5		

5				6				7
	9							3
		6		3		5		
				2	9			
3		7		8		4		9
				6	3			
			9		2		8	
	7						2	
8				5				6

Sok sikert kíván a megoldásában a Firka szerkesztősége!

3				7		6		
	1	8		2	5			
7			1			4	8	2
8	7			5		2		
	6			8	2	3		5
		5	9			7		
				3		5		
4	2			1	7		9	3
	8	3	2			1		

Hírek Hírek Hírek Hírek Hírek Hírek

Az első emeleti tárlóban kiállítás volt a kilencedik évfolyamosok szakmai gyakorlati munkáiból.

Kívánunk kellemes nyarat, jó pihenést és feltöltődést az új tanévre!

Az újság eredeti címe: **Fáy Irka** –

Az iskola weboldala: <http://www.fayamszki.hu/>

1095 Budapest, Mester utca 60–62. ☎ +36-1-215-3177

Fax: +36-1-476-0901, OM azonosító: 035379

Felelős kiadó: **Dr. Zántó Edina** igazgató

Felelős szerkesztők: **Dr. Hegedűs Andrea** – **Zsilka István**

Diákszerkesztő: Galamb Viktor 10.b

Diákszerkesztő helyettes: Viktor Patrik 10.b

A 126. szám (2014. május – június) elkészítésében közreműködtek:
 9.e, Becsei Bence Benedek 9.ny, Jeles Sándor Ádám 9.ny, László Bálint 10.b,
 Lerner Gábor, Magyar Attila 9.ny, Nagy Attila 10.a, Schucmann Péter 9.b
 Tóth Tamás 9.e